

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus HUMANIS. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 2. An liceat cuius Sacerdoti hoc Sacramentum administrare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

occulta, si quæ inueniant; hoc tamen per accidens eis conuenit, vt supra dictum est: non enim ad hoc peculiariter sunt instituta. Sed hoc Sacramentum ex sua principali institutione habet, vt quidquid ex vitâ præteritâ remanet, id omne expiet, idque propter articulum illum, qui tanti est momenti. Hoc indicat Apostolus, cum ait; *Si in peccatis fuerit, remittentur ei.* Et Concilium Trident. cap. 3. *Si qua delicta sint adhuc expianda, abstergit.*

3, intellige torporem, mororem, & anxietatem.

Secundò, ad reliquias pertinet torpor animi ad res diuinas; mæror ob mortem instantem, & ob ea quæ deferet; anxietas ob incertitudinem salutis; quæ tria dicuntur reliquias peccatorum, quia ex peccatis orta sunt. Hæc maximè hominem opprimunt in exitu vitæ. Has reliquias abstergit hoc Sacramentum certâ quadam mensurâ, quod significat Apostolus, dum ait; *Alleuiabit, seu, excitabit eum Dominus.*

Petes: Quomodo hoc fiet? Respondeo: Per auxilium speciale, quod hoc Sacramento confertur, vt verbum græcum *ἐπέει* indicat, quo auxilio excitatur homo ab illo torpore, ad cogitationem & amorem cælestem, ad consolationem spiritualem, & ad fiduciam diuinæ misericordiæ, *Vt facilius possit morbi incommoda perferre, & tentationibus demonis resistere, vt inquit Concil. Tridentinum, cap. 2.*

CAPVT III.

De Ministro huius Sacramenti.

DVBIVM I.

Quis sit Minister huius Sacramenti?

18 Solus Sacerdos est minister.

Respondeo: Solus Sacerdos est Minister huius Sacramenti. Est fide tenendum. Colligitur ex verbis Apostoli: *Inducat Presbyteros Ecclesie.* Vbi per Presbyteros non possunt intelligi seniores *arate*, vt exponunt quidam hæretici: tum quia, iuxta vsum Scripturæ noui testamēti & Ecclesiæ, Presbyter non significat, nisi solum Sacerdotem: tum quia neque soli, neque omnes *arate* seniores habent donum miraculorum, de quo ipsi volunt agi: tum quia horum non est *orare*, sed Sacerdotum: tum deniq; quia Patres hoc loco per Presbyteros intelligunt Sacerdotes, vt patet ex testimonijs supra citatis. Vide Concilium Trident. sess. 14. c. 3. & can. 4. De Sacramento extrema Vnctionis.

Dices Primò: Apostolus ait in plurali, *Inducat Presbyteros*: atqui vnus Sacerdos sufficit: ergo non loquitur de Sacerdotibus.

Respondeo: Esse heterosin numeri, id est, pluralem accipi pro singulari; sicut eum dicimus, *Peccata esse consuetudina Sacerdotibus*: Non enim volumus dicere multis esse consuetudina, sed alicui è multis.

Nec in necessitate id potest laicus.

Dices Secundò: Innocentius I. supra epist. 1. cap. 8. ad Decentiū, inter cætera ait: *Quo oleo ab Episcopo confecto, non solum Sacerdotibus, sed omnibus Christianis vti licet in sua aut suorum necessitate, in unguendo: ergo omnes Christiani possunt inungere.*

Respondet Thomas Waldensis Tom. 2. de Sacramentis, cap. penult. verba Innocentij intelligenda esse de absentia Sacerdotis: tunc enim laicum posse hoc Sacramentum administrare, si infirmus ob periculum non possit expectare. Sed hæc responsio nihil valet; quia nullum est Sacra-

mentum, quod non requirat ministrum Sacerdotem, præter Baptismum, ob summam eius necessitatem; & matrimonium, quod consistit in mutuo contractu nubentium.

Dicendum ergo breuiter: Illud in unguendo, accipi passiuè, id est, vt in ungantur; omnes enim Christiani possunt vti hoc oleo, aduocando Sacerdotes in suis & suorum necessitatibus, vt in ungantur, scilicet qui in necessitate sunt. Ita Ianfenius in cap. 6. Marci. Et facillè patet ex verbis Innocentij: nam sequentibus verbis incipit primum declarare quis sit minister huius Sacramenti, & ait, esse Episcopum, & Sacerdotem. Habet autem hoc Sacerdos ex proprio officio, & non ex commissione, sicut Diaconus est minister Baptismi tantum ex commissione.

DVBIVM II.

Virum liceat cuius Sacerdoti hoc Sacramentum administrare?

Dico Primò: Nemini Sacerdoti licitum est absque facultate administrare vllum Sacramentum, nisi suo subdito, excepto articulo extreme necessitatis. Ratio est, quia administrare Sacramenta est pascere populum Christianum; imò est primarius actus Pastoralis; vnde non est nisi Pastorum Ecclesiæ, vel eorum, quibus ipsi commiserint. Imò Clementinâ I. De Priuilegijs, excommunicatur ipso facto Religiosus, qui clericis aut laicis Sacramentum extreme Vnctionis, vel Eucharistiæ ministrare, aut Matrimonia solemnizare, sine speciali Parochialis Presbyteri licentia præsumperint, vt etiam diximus supra q. 82. ar. 3. in Dub. Alij tamen Sacerdotes non excommunicantur, quamuis id ipsis non liceat, vt rectè Nauarrus cap. 21. Enchiridij, num. 52. & cap. 27. num. 107.

19 Nō omnis Sacerdos hoc Sacramentum licet administrat.

Dico Secundò: In necessitate, quando proprius Sacerdos haberi nequit, potest & debet cuius Sacerdos inungere infirmum, vt rectè Sotus. Quod est contra Nauar. cap. 27. num. 101: & quosdam alios. Ratio est, quia per hoc Sacramentum fieri potest, vt saluetur is, qui alioquin esset damnandus. Vnde in tali casu censetur adesse ratihabitio Parochi. Et quamuis constaret illum non consentire, censetur tamen Ecclesia consentire, & dare liberam potestatem, quæ non vult infirmum in tali casu eo beneficio destitui.

Religiosus hoc administrans, excommunicantur. Non tamen alij Sacerdotes. Quilibet Sacerdos potest in necessitate.

CAPVT IV.

De Suscipientibus hoc Sacramentum.

DVBIVM I.

Quibus hoc Sacramentum conferri debeat?

Respondeo & Dico Primò: Non posse conferri sanis, sed solum infirmis morti propinquis. Est certa.

20 Non potest dari sanis, sed agis.

Probatur Primò ex verbis Apostoli: *Infirmatur, ait, quis in vobis?* Quod autem loquatur de graui infirmitate: Patet, tum quia iubet adduci Presbyteros Ecclesiæ; tum quia dicitur, *Oratio fidei saluabit infirmum*, vbi notanda est vox græca *κατανοω* infirmum: *κατανοω* enim significat, grauius laboro. Probatur